

సినిమా సంబరం

హన్మంతుకు డ్రిల్లింగా ఉంది.

డ్రిల్లింగంటే అంతా ఇంతాగాదు - ఆడుక్కుతినే వాడికి అమరలోక సుఖం లభించబోతున్నంత.

ఏకంగా సూపర్

స్టారె సినిరంగాన్ని ఏకచత్రాధిపతిగా ఎలుతున్నంత అనుభూతి.

అగ్రశ్రేణి సిని తారల జీవిత చరిత్రలెన్నో ఆసక్తిగా చదివి.... విశ్లేషించి చూశాడంతకు ముందే. విశ్లేషణలో తేలిందే మిటంటే - ఎక్స్ట్రాగా ఫీల్డులో చేరిన ఆడారి విధవ ప్రకృతి నిచ్చిన మెట్టు ఒక్కొక్కటే ఎక్కి తారాపథాన్నందుకో గలగుతాడు. అగ్రశ్రేణి తారలలో ఆలాంటి వారిదే మెజారిటీ. ఆందుకే అంత ఇదీను. హిరో వర్ధ పెర్సనల్ ఆసిస్టెంటుగా చేరిన అమాయకుడు కాలం కలసిరాగానే హిరోగా మారిపోగలడు. స్టూడియో ముందు బటానీలమ్ముకున్న భద్రదయ్య సిని నిర్మాతగా అవతారమెత్తిన దాఖలాలున్నాయి.

ఆలాంటిది.... తనగ్గుడా అలాంటి శుక్రమహర్షశ రాదనే అనుమాన మెందుకూ? చెప్పొచ్చే దేమిటంటే - హన్మంతుకంత మంచి అలోచన వచ్చినందుకు.... సరాసరి డ్రిల్లింగ్ దూసుకొచ్చింది. అదీ అల్లాటప్పగా రాలేదు.

నిన్నంటే....నిన్ననే ఓ సినిమా దర్శకుడు వాళ్ళ కాలేజీ
కొచ్చాడు. వచ్చిన వాడల్లా విద్యార్థుల మొహమైనా చూడకుండా
నేరుగా ప్రెస్విపాల్ గదిలో జొరబడ్డం- అందరికీ ఆశ్చర్యమే
సింది. కాస్పేషన్లో ఆశ్చర్యం ఆనందంగా మారింది.

ప్రెస్విపాల్ తమ క్లాసురూంలోకొచ్చి సినిమా డై రెక్టర్
పార్థసాధధిగారు తీస్తున్న సినిమాలో 'ఒక దృశ్యంలో మీక్లాసు
లోని కొందరు నటించాలని అడుగుతున్నారు. సంస్కృతం అప్ల
నల్ విద్యార్థులంతా ఓసారి లేచినుల్పండి.' అన్నాడు నశ్యం
ఖర్చుచేస్తూ.

'ఎప్పుడు సార్?' ఆహల్య అడిగింది కమ్మగా....తన గూడా
అవకాశమిస్తే బావుండు ననుకుని.

'విద్యార్థులు మాత్రమే....విద్యార్థినులు కాదమ్మా! గురుకు
లాశ్రమంలో బ్రహ్మచారులు వేద మంత్రాలు వల్ల వేస్తున్న
దృశ్యంట.'

'బై దిబై బ్రహ్మచారిణుల దృశ్యం గూడా చిత్రీకరిస్తే
ఆకర్షణీయంగా ఉంటుంది గదా!' మండోదరి ఉచిత సలహా.

పచ్చిమిరపకాయ పరపర నమిలినంత పన్నెంది. ప్రెస్వి
పాల్ కు.

'పిచ్చిపిచ్చి సలహాల కోసం కాదాయన వచ్చింది. నువ్వు
కూచో.'

మండోదరి ముఖారవిందం మాడిపోయిన వంకయైంది.

హాన్మంతుడిగూడా సంస్కృతం అప్లనలే కాబట్టి లేచి నిలుచు
న్నాడు. ఆతనోపాటు మరో ఎనమండుగురు.... మొత్తం తొమ్మిది.

కళ్ళతోనే లెఖ్వేసి.

“ఈ నవగ్రహాలు సరిపోతారా?” అడిగాడు ప్రిన్స్‌ఫాల్
ప్రక్కనే ఉన్న డై రెక్టర్ను, చాలని తలూపాడాయన.

‘మరీ డై రెక్టర్ గారితో వెళ్ళండని’ హుకుం జారీచేసి జారు
కున్నాడు ప్రిన్స్‌ఫాల్.

తొమ్మండుగురిని వేరేగదిలోకి తీసికెళ్ళాడు డై రెక్టర్ పార్థ
సారథి.

‘మీరు.... రేపు ఉదయం తొమ్మిదికికకడే ఉండండి. మా
వ్యాన్ వచ్చి మిమ్ముల్ని స్టూడియోకు తీసుకెళ్తుంది.’ అనగానే.

‘మేమెంతసేపు నటించాల్సి ఉంటుంది సార్?’

‘మా పాత్రలేమిటి సార్?’

‘మా ముందు గురువు పాత్ర ఉంటుందా?’

‘స్టూడియోలో మాకన్నీ చూపిస్తారా?’

‘సినిమా పేరేమిటి సార్?’

‘హీరో హీరోయిల్నె వరండీ?’....

తలూ ఓప్రశ్న వడ్డించారు తొమ్మండురు.

‘మీరై తే రెడిగా ఉండండి. ఆ విషయాలన్నీ తెలుసుకుం
టారు.’ అని చరచరా వెళ్ళిపోయాడాయన.

ఐతేనే... ఎంచక్కా తను సినిఫీల్డులో అడుగు పెట్టబోతు
న్నాడు. దొరికిన చాన్సు చిన్నదై నా ఆద్భుతంగా నటించి అం
దరి దృష్టి నాకట్టుకుంటే ఇంకో సినిమాలో కొంచెం పెద్దపాత్ర
ఇస్తారు. అందులో గూడా బాగానటిస్తే సైడ్ హీరో చాన్సు తగ
లొచ్చు....మరో సినిమాలో. అందులో తన కళాకౌశలాన్నంతా

ఉపయోగించి అత్యద్భుతంగా నటిస్తే కొన్ని సినిమాలలో హీరో
గా కనిపించవచ్చు. హీరోగా గెంతిన మొదటి సినిమా హిట్టయితే
ఎందరో నిర్మాతలు తనింటి ముందు క్యూలో నిలుచుంటారు.

సంవత్సరం తరిగెలోగా మూడంతస్తులమేడ.... మధ్య
బంతి పూవంటి హీరోయిన్తో పెళ్ళి.... ఇంకేముంది? జీవితమంతా
నందనపన విహారమే. థ్రిల్లింగ్ .. థ్రిల్లింగ్ .. థ్రిల్లింగ్.

స్టూడియో కెళ్ళగానే ప్లోర్నో చూడాలనీ, షూటింగ్లో
పాల్గొన్న తారలతో కులాసాగా కబుర్లు చెప్పకోవాలనీ.... చెవులు
కొరుకున్నారు, నవగ్రహాలు వ్యాన్లో.

కాలేజీ వార్షికోత్సవాలలో, ఇతర ఫంక్షన్స్లో నాటకాలేసి
ప్రేక్షకుల వేళ్ళు ముక్కులమీద వాలేలా చేసిన హాన్మంతునే తమ
లీడర్ గా ఎంచుకున్నారు కాబోయే ఆగ్రతారలు.

వ్యాన్ డైరెక్టుగా పరుగెత్తి మేకప్ గది ముందాగింది.
లోపలికెళ్ళారు బెరుకు బెరుగ్గా.

‘మా డైరెక్టర్ గారు చెప్పిన కాలేజీ సూపర్వైజర్ మీరేనా... ?
అడిగాడో కాయన ఎదురొచ్చినంత పంజేసి.

‘జానండీ మేమే ఈరోజు షూటింగుందన్నారు, మీరూ....
మీరు’ అందరి కంటే ముందున్న హాన్మంతు గుండె లబ్డబ్ మం
టున్నా.... నాలిక తడారిపోతున్నా ఖాతరు చెయ్యకండా అడి
గేశాడు.

‘నేను అసిస్టెంటు డైరెక్టర్ను. కమాన్.. మీరు త్వరగా
మేకప్ కండి.’ అని మేకప్ మాన్ కు పరిచయం చేసి మాయమయ్యా
డాయన.

‘ఇదేమిటా?...టి, కాఫీలేవీ ఇవ్వరా?’ రామ్మూర్తి నీరు గారి పోతున్నాడు.

‘నటులంటే....వీళ్ళకనలు గారవమే లేనట్టుందే!’ దేవదాసు సణుగుడు.

స్టూడియో కెళ్ళగానే ఇంటలుడిలా మర్యాదలందుకోవచ్చు ముక్కున్న హన్మంతు నరాల్లో నిరాశ కుతకుతలాడినా....ఆశమాత్రం చావలేదు.

‘అబ్బా....కాస్సేపాగండిరా తిండి పోతుల్లారా! ఎవరన్నా చూస్తే మనం తిండికోసమే వచ్చామనుకుంటారు. ఐనా.... తె మెంతై దనీ! అప్పారావ్ తొమ్మిదిన్నరే గదా! స్టూడియోలో టిఫిన్ దైం పదికొచ్చు నోమ్మాసుకోండి కాస్సేపు.’ అన్నాడు బింకంగా

‘రండయ్య బాబులూ! మేకప్ చెయ్యాలి. ముందు మీరు కుబ్బరంగా మొహాలు కడుక్కురంటి!’ పురమాయింబాడు అసి స్టెంట్ మే. వ్మాన్. ఆతని సొమ్మేదో ఆరిగిపోతున్నట్టు - ఆతని మాటలలో ఏకోశానా మర్యాదా, మన్ననలు కనబడలేదు. వినబడ లేదు.

మొహాలు కడుక్కురాగానే మేకప్ ప్రారంభమైంది.

ముగ్గుకు నలుగురున్నారు మేకప్ చేసేందుకు. నవగ్రహాల మొహాలకు రంగులు వేస్తున్నారు... కాదు... లెంపలు వాయిస్తు న్నారు. అరచేతులకు రంగులు పూసుషని లటలటలాడిస్తుంటే చెంపలుబిచ్చి పూర్ణంబోలె పోతున్నాయి.

‘అబ్బా! ఇదేమిటండీ.... మేకప్ చెయ్యడమంటే ఇంతగట్టి గా బాదడమా?’ భరించలేకపోయాడు హన్మంతు.

తాగుతున్న బీడికి కాస్త విశ్రాంతి నిచ్చి.

'ఇది సీనిమా మేకప్, మజాకా? వేషానికి తగిన ఎఫెక్ట్ మేకప్ తోనే రావాలాయె. లేకపోతే మా మేకప్ మాన్ మాలెంపలు పచ్చడి చేసి పూరిలలో నంజుకు తింటాడు' మరికాస్త వేగం పెంచాడాయన.

మొహమ్మీద, మెడలు - భుజాలమీద రంగుచేతులు పట్టిస్తున్నాయి. మేకప్ పయే సరికి గోడగడియారం పన్నెండుసార్లు ఆవలించింది. ఆత్మారాముని గోల అధికమైంది. పొద్దట్టుంచి పచ్చి మంచి నీళ్ళైనా వాడికి సమర్పించుకోనందుకు వీరవిహారం చేస్తున్నాడు. ఆకలిపందికొక్కు పేగుల్ని కొరుక్కు తింటుంది.

బోడిగుండు మధ్యలో పిలక.... బిళ్ళగోచిధోవతి.... నుదురు' భుజాలు, చేతులు, చాతీలమీద విభూతిరేఖలు ..., పేడుమూతులు

మూడు నిముషాల బాగోతానికి మూతిమీసాలూడినాయనే సామెత గుర్తు కొచ్చినా బయటి కనబుద్ధి కాలేదు.

'అశ్రమ విద్యార్థుల మేకప్ బాగా కుడిరిందోయ్!' గురువుగా నటిస్తున్న సైడ్ హీరో మెప్పుకోలుకు - ఎవ్వరికీ మేకప్ చెయ్యని అసిస్టెంట్ మేకప్ మాన్ తల కృతజ్ఞతా భారంతో వలాడింది.

నవగ్రహాల నరాలు ఆకలి స్వరాలు నినదిస్తున్నాయి.

'ఇంతకీ ఆసలు మేకప్ మాన్ ఎక్కడండి?' తనకు చివరి మెరుగులు దిద్దుతున్న మనిషినడిగాడు హన్మంతు - ఎంత వద్దనుకున్నా తోసుకొస్తున్న కోపాన్న బచుకోలేక.

'అసలు మేకప్ మానంటే అల్లాటప్పా మనిషనుకన్నా రా?

ఆయన హీరో-హీరోయన్ల మేకప్ మాత్రమే చూస్తుంటారు. ఇదో
.... మేమంతాలేమా మీలాంటి ఎక్స్‌ట్రాగాళ్ళకు సింగారిం
చేందుకు?

మనసు చివుక్కుమన్నా పెదాలమీద బలవంతపు చిరునవ్వు
మెరిసింది.

‘మేకప్ ఇంత బాగా కుదిరినా వీళ్ళ మొహమ్మీద. కళనే
లేదేమిటోయ్?’ అసిస్టెంట్ మేకప్‌మాన్ భృకుటి ముడిపడింది.

‘పొద్దుట్నుంచి కడుపులో కనీసం కాఫీనీళ్ళన్నా పడందే
మొహమ్మీద కళ ఎక్కడుంటుందండీ? అసలే నీరసంతో మేం
చస్తుంటే...’ గుర్రుమందొక గ్రహం.

‘ఆరెరె! మీరు... కాఫీ.... టిఫిన్లు లేకుండానే మేకప్ రూం
లో కొచ్చారా?’ అంటూ అంగలేసూ వెళ్ళి అసిస్టెంట్ డై రెక్టర్ను
లాక్కొచ్చాడు-అసిస్టెంట్ మేకప్‌మాన్.

‘ఏమయ్యా బాబులూ! కనీసం కాఫీ-టిఫిన్లు కాకుండానే
ఇంటినుండి బయల్దేరారా?’

అలా అడిగిన అసిస్టెంట్ డై రెక్టర్ గొంతు పిసికెయ్యాల
స్పించింది. సహనంకు ఒళ్ళు మండిపోతుంది- వేడిపొయ్యి మీది
రొట్టెపెంకలా.

‘అంతపొద్దునే మాకోసం వ్రత్యేకంగా తయారుచేసి ....
కాఫీ టిఫిన్లొచ్చి పంపిస్తారా.... మా అమ్మానాన్నలు? ఐనా....
ఇంత పెద్ద సినిమా తీస్తున్నారు.... ఎంతో మంది పరిశ్రమలో
పంజేస్తున్నారు. వందలాది నటులు పాల్గొంటున్నారు. వారంతా
ఇంటివద్దే టిఫిన్లు, భోజనాలు వేసొస్తున్నారా?’ రూడించాడు

హన్మంతు కుడిభుజం భీమేశ్వర్.

‘ముందు ముందు పై కిరావాలనుకున్న తన భవిష్యత్తు గతేమౌతుందోనని ఓపక్క హాడలిపోతున్నాడు హన్మంతు కాని ... కడుపులో ఏదన్నా పడందే నిలదొక్కుకోవడం అసాధ్యమని పించి గమ్మునూరుకున్నాడు

ఆరగంటలో కాఫీ-టిపిన్లొచ్చాయి-మేకవ్ రూంకే. వాటి పని పట్టింతర్వాత ఆసిస్టెంటు డై రెక్టర్ చిత్రీకరించబోయే సన్నివేశం గురించి వివరించాడు.

ఒక సంస్కృత శ్లోకాన్ని గురువుగారు చెబుతూంటే తొమ్మండుగురు శిష్యులు అనుసరించాలి. గురువుగారు శ్లోకం, అర్థతాత్పర్యం వివరిస్తుండగా ఒక రాజభటుడొచ్చి గురువుగార్ని తీసికెళ్తాడు-రాజుగారతణ్ణి వెంటనే రమ్మన్నారని.

‘ఐతే.... మేం చెప్పాల్సిన డై లాగులేమీ లేవాసార్?’
ఉసూరు మంది హన్మంతు ఆత్మవిశ్వాసం.

‘గురువుగారి శ్లోకాన్ని మీరనుసరించడం తప్ప ఇంకేమీ లేదు. ఇది సరిగా చేసిన వారికి.... తర్వాత తీసే సినిమాలో డై లా గులున్న పాత్రలిచ్చే అవకాశముంది.’

హన్మంతులో ఆశారేఖ తొంగిచూచింది.

ఎవరెవరు ఎక్కడెక్కడ కూచోవాలో రిహార్సల్ చేయించి చూపించాడు అసిస్టెంటు డై రెక్టర్. అందరికంటే ముందు హన్మంతునే కూచోమన్నాడు. అందుకు తబ్బబైబై పోయింది హన్మంతు ఆత్మవిశ్వాసం.

‘నేనొచ్చి మిమ్మల్ని తీసికెళ్తాను. అప్పటిదాకా ఇక్కడే

ఉండండి.' అని హడావుడిగా పరుగెత్తడా యన.

బయటేదో షూటింగు నడుస్తుంది. అదన్నా చూస్తే బావుం
డనిపించింది. కాని ఎవరినడిగి వెళ్ళాలో తెలీక కిటికీల్లోంచి చూ
స్తుండి పోయారు.

షూటింగ్ చూస్తూ ఆమాటా ఈమాటా మాట్లాడు కుంటుంటే
మధ్యాహ్నం రెండున్నరైంది.

'ఆకలేస్తుందిరా హన్మంతూ! వాళ్ళంతా భోజనాలు చేసిన
ట్టుంది. మనసెవ్వడూ పిలువలేదేమిటా.... మనకు మేకప్ చేసిన
వాళ్ళుగూడా వెళ్ళిపోయారప్పడే....' రామ్మూర్తి గొంతు గురగుర
లాడింది.

'ఎందుకొచ్చిన బాధరా ఇదంతా! వెళ్ళిపోదాం పదండి!' రోషం పొడుచు కొచ్చింది దేవదాసుకు.

హన్మంతుగూడా కోపం రాక పోలేదు.... కాని తన భవిష్య
త్తు గుర్తుకొచ్చే సరికి చప్పున చల్లారింది.

'కాస్సేపాగండిరా! ఇంత సేపున్నాం. ఇంకాస్సేపుంటే
షూటింగై పోతుంది. అప్పుడు వెలాం. అవకాశమనేది మనల్ని
వెతుక్కుంటూ రాదు. దాన్నే మనం వెతుక్కుంటూ వెళ్ళాలి. జీవి
తంలో చిన్నపాటి ఆవకాశం దొరికింది. సినిమాలో మనం కన్పిం
చేది మూడునిముషాలే ఐనా మూడుకోట్ల మందైనా చూస్తారు
మనల్ని, దీన్నే ఆసరాగా తీసుకుని పైకిపోయే ప్రయత్నం
చేద్దాం.' మందలింపుకో వేడుకోలుంది.

'భవిష్యత్తు లేదు, పిండాకూడు లేదు. నేను వెళ్తారా!' మేక
ప్పు విప్పుకో బోయిన రామ్మూర్తి ని మరింత బ్రతిమి లాడాల్సా

చ్చింది.

మూడున్నరకు వచ్చి తీసికెళ్ళాడు ఆసిస్టెంట్ డై రెక్టర్-
మాడింగ్ స్పాట్ కు.

*

*

*

ఆరోజే 'రాణిగారి రంకుమొగుడు' సినిమా విడుదల.

మొదటిరోజు.... మొదటి ఆట చూసి తీరాలనే ఉబలాటంతో
థియేటర్ కెళ్ళాడు హన్మంతు. డై రెక్టర్ గా మానేజర్ సదిలోకెళ్ళి
స్టయిల్ గా కూచున్నాడు. 'రాణిగారి రంకుమొగుడు' సినిమాలో
తాను నటించినట్టు అంతకు ముందే చెప్పించాడు మానేజర్.

స్నేహితులు, బంధుబలగం ప్రచారంతో ఊరంతా చాటిం
పువేసినట్టయింది.

'మనూరి వర్ధమాన నటుడు హన్మంతు నటించిన ఆద్భుత
చిత్రం' అని ప్రచారం చేశారు థియేటర్ వాళ్ళు. స్వయంకృషి
తో సినిమా రంగంలో ప్రవేశించాడని ఆకాశాని కెత్తే శారు బాల్య
స్నేహితులు.

'హైద్రాబాదులో చదువుకుంటే ఇలాంటి ఆవకాశాలొస్తాయి.
అదే మన టాన్లో చదువుకుంటే నాకీ ఆవకాశం దొరికేది కాదన్నా
డు వారితో.

హన్మంతు వెంట మిత్రమండలి గూడా ఉంది-హన్మంతు
ని వెంట కోతిమూకలా.

కట్టుడు పళ్ళికిలించి సగౌరవంగా ఆహ్వానించాడు థియేటర్
మానేజర్. కూల్ డ్రింక్స్ పరుగెత్తుకొచ్చాయి. ప్రేక్షకులతో క్రిక్కి
రిసిన హాల్లో ప్రత్యేక సీట్లు ఏర్పాదై నాయి.

‘అదో ఆయనే హన్మంతంటే-ఈ సినిమాలో నటించాడట.’

‘అబ్బో.... ఈయనా. ఆదృష్టవంతుడే! ఏ అదృష్టవంతురాలు ఏగరేసుకుపోతుందో ఆతణ్ణి.’

చెవులు కొరుక్కుంటున్న ఆడపిల్లల మాటలు హన్మంతు గుండెలలో గిలిగింత పెట్టాయి.

సినిమా ప్రారంభమైంది. హన్మంతు నటించిన సన్నివేశం ఎప్పుడొస్తుందాని ఒళ్ళంతా కళ్ళుజేసుకు చూస్తున్నారంతా. ఆదృశ్యం కనబడగానే చల్లెందుకు తెచ్చిన పూలు హన్మంతు దండు చేతులలో మురిసిపోతున్నాయి. గంటన్నర దాకా ఆ సన్నివేశం రాలేదు. ఇంటర్వెయ్లో అడిగాడు థియేటర్ మానేబర్.

‘కథలో ఏ సందర్భంలో మీ ప్రాత అంటే.... మీరు కనిపిస్తారు సార్!’ ఆని.

అసలా సినిమా కథేమిటో.... కథలో గురుశిష్యుల దృశ్య మొందుకు చూపిస్తున్నారో హన్మంతుకు తెలీదు. తెలుసుకోవాలనే అడిగాడు మాటింగ్ రోజున అసిస్టెంట్ మానేజర్లు.

‘ఆదంతా నీకుండుకయ్యా? సినిమా రిలీజ్ కాగానే చూడండి. మీకే అర్థమైపోతుంది.’ మొహం చిట్లించాడాయన.

‘మిగితా హాఫ్లో కనబడతానండీ’ అనూరుకున్నాడు.

సినిమా బిపోయింది. అందులో హన్మంతు నామరూపాలేవీ కనబడలేదు-వినబడలేదు

‘వీడేదో కూస్తే మనం నమ్మి వెధవలమై పోయాం.’ అన్నాడొక మిత్రుడు.

‘ప్రీగా సినిమా చూడాలంటే ఇంత పెద్ద అబద్ధమాడాలా?’

గుడ్లరిమాడు థియేటర్ యజమాని.

ఏడుపు కళ్ళదాకా వచ్చి ఆగిపోయినట్టనిపించింది హన్మంతుడు. అవమానాన్ని భరించలేక.

“నిజంగా నేనిందులో నటించానా.” అనబోయి ఆగిపోయాడు ఎవరూ నమ్మేట్టులేరని.

“సంగతేమిటి?” అని ఫోన్ చేశాడు నవగ్రహల్లో ఒక గ్రహమైన రామూర్తికి.

“సినిమా నిడివి ఎక్కువైందని కొన్ని పనికెరాని ఖట్టాల్ని కత్తిరించారట. మనం నటించిన సీనుగూడా ఆఖాపద్దేనట.” రామూర్తి సమాధానం హన్మంతు ఆంతరాళాల్లో గందరగోళం సృష్టించింది.

జాగృతి (19-25 నవంబర్ 1990)